

Benefiční časopis

(zakoupením tohoto čísla přispíváte na naši školu)

KáGéčko

4. číslo, 2. ročník, leden 2009

Doporučená min. cena: 10 Kč

Milí čtenáři KáGéčka,

školní akademii máme všichni za sebou a odvažují se říci, že úspěšně. Tímto chceme všem poděkovat za pomoc a podporu při její organizaci a doufáme, že příští septimě, která bude akademii pořádat, se také vše povede.

A po blátivém podzimu přichází oblíbený a zároveň proklínaný prosinec a vánoční doba. Advent je již v plném proudu a všichni už jen čekají na ty vytoužené vánoční prázdniny a Štědrý den. My Vám

přejeme, abyste stihli v klidu nakoupit všechny dárky, nepřipálili cukroví a hlavně nenarazili na nějakou záludnou kost ve štědrovečerním kaprovi, abychom se mohli všichni ve zdraví po Vánocích a Silvestru;) zase sejít.

Vaše septima

Rozhovor s pí profesorkou Marschalovou

Dobré sychravé odpoledne. Jsme hoši z redakce KáGéčka a máme na Vás prosbičku, můžeme Vám položit pár otázek do časopisu? Samozřejmě...

Můžeme začít? Kolikátý rok už učíte?

Hm, těžké.. ☺ Kolikátý rok učím? Osmý... Nebo devátý? (*přemýšlí*) Od roku 1999, takže je to osm let.

Líbí se Vám tu stále stejně? Či více nebo méně? Přece jen, žáci i učitelé se často mění...

Líbí se mi tady pořád stejně, žáci zlobí pořád stejně... (*smích*)

Profese učitele je určitě zajímavá ☺, ale chtěli jsme se optat, jestli Vás to někdy neštvě? Nebo jestli jste někdy nechtěla dělat něco jiného?

Já mám dvě zaměstnání, takže mě to baví. Tohle je dobrý předmět v tom, že většina dětí ráda kreslí.

A jaké je to druhé zaměstnání, jestli můžeme být tak smělí:)?

Maluji obrazy ☺.

A dají se obrazy někde vidět?

Občas mám nějakou tu výstavu, dám Vám určitě vědět.

Blíží se Vánoce... Mnoho lidí je ve stresu. Jak tyto svátky trávíte Vy?

Odjíždíme na chalupu, takže Vánoce jsou hned příjemnější.

A budete mít živý stromeček?

Určitě!! Od sousedů, mají velký les... (*smích* ☺)

A co dárky a cukroví?

Dárky mám a s cukrovím mi pomáhá dcera. Na víc než pět druhů se nezmůžeme, i to je dost ☺.

Top 10 pí prof. Marschalové:

Jídlo: Kotlety pro přátele

Pití: Bílé víno

Knihy: Folkner

Film: Zvětšenina

Místo: Jižní Čechy – máme tam chalupu

Země: Francie

Předmět: Chemie

Osobnost: Dalajláma

Cukroví: Vanilkové rohlíčky

Sport: Já a sport?? (*výbuch*

smíchu) Dívám se na krasobruslení.

Děkujeme pí prof. Marschalové za rozhovor!

Akce na leden

- ✓ **5. 1.** *Zahájení kalendářního roku*
- Mše svatá v 9:00 ve Strašnicích, nástup do školy
- ✓ **12. 1.** Setkání zástupců rodičů všech tříd s vedením školy v 17:30
- ✓ **16. – 17. 1.** Basketbalový maratón (kvinta až oktáva)
- ✓ **14. 1.** Den otevřených dveří v 17:00
- ✓ **20. 1.** Pololetní pedagogická rada od 14:00
- ✓ **21. 1.** Koncert České filharmonie.
- ✓ **23. 1.** Maturitní ples
- ✓ **28. 1.** Koncert FOK
- ✓ **29. 1.** Vydávání vysvědčení za 1. pololetí
- ✓ Konverzační soutěž a olympiáda v německém jazyce
- ✓ Olympiáda v anglickém jazyce
- ✓ Olympiáda v českém jazyce
- ✓ Zeměpisná olympiáda – školní kolo
- ✓ Biologická olympiáda – školní kolo
- ✓ Matematická olympiáda – školní kolo
- ✓ Turnaj ve florbale – Poprask

Kulturní tip – recenze

Swan Legend

V pátek 12. 12. 2008 se konalo v Kongresovém centru na Vyšehradě velkolepé taneční vystoupení skupiny Rinceoirí.

V této skupině tancují nám všem známé sestry Nemravovy (irské tance jsme mohli v jejich provedení vidět na loňské a předloňské akademii). Sešlo se opravdu mnoho lidí ze školy a mezi obecnstvem seděl i pan profesor Fiala. Představení bylo opravdu krásné!

Celé bylo ztvárněno podle jedné irské legendy a tanečníci vystřídali spoustu nádherných a na míru ušitých kostýmů. Před očima se nám měnili v labuť nebo bouřku a to vše bylo doprovázeno úžasnou irskou hudbou.

Dokonce i živá hudba zazněla, když mladá zpěvačka zazpívala tři písničky.

Myslím, že můžu opravdu doporučit!

Tato show se bude jistě opakovat na jaře.

Rozhovor s Terezkou Kudrnovic ze septimy

Ahoj! Terezko, tak jaký byl dneska den?
Krásný (vlídný úsměv).

A co škola, jde Ti dobře?
Učení mě nebaví, ale zvládám to.

Hmm, to je zajímavé. My na Tebe ale víme, že děláš atletiku a to dost dobře, je to tak?
Dělám atletiku, to ano, ale ne hodně dobře.

To musí být asi dosti náročné, kolikrát týdně trénuješ?
6x týdně. Z toho 2x techniku, 2x posilka, 2x běhání (200m) a 1x překážky, odrazy, rychlost.

A kolik Tě třeba stojí nové tretry?
Tretry stojí třeba 3000kč, ale mně je trenér vyhlídl asi za 1500kč, tak je jdeme v sobotu koupit.

Ale máš čas ještě na něco jiného?
Hraji na flétnu, zpívám a nejraději myji výlohy:)

Vánoce jsou tu jak na koni, jak je trávíš Ty?
Vánoce trávím doma s rodinou u živého stromečku.

A poslední otázka, už máš něco nakoupeného?
Ano, nějaké dárky už mám ☺

Top 10 Terezky Kudrnové:

<i>Jídlo:</i>	Bramborový salát
<i>Pití:</i>	Top Topic
<i>Země:</i>	Island
<i>Místo:</i>	Praha
<i>Knihy:</i>	Malý Princ
<i>Film:</i>	Samotáři
<i>Osobnost:</i>	Václav Havel
<i>Sport:</i>	Atletika:)
<i>Předmět:</i>	Matematika
<i>Cukroví:</i>	Perníčky

Děkujeme Terezce za rozhovor!

Povídka

Do tohoto čísla jsme pro Vás připravili napínavou povídku, jejíž autorkou je jedna studentka septimy, která však nechce být jmenována ☺

Noční bloudění

„Tak tomu nevěřím!“, ozval se rázně Kuba a snažil se vyčíst z pohledů ostatních jejich názor.

„Vážně – opakuje se to skoro každých 72 let a zmizí tam tak 4 děti.“ Bránil se Vojta. Do Kozinova se s maminkou nastěhoval teprve před měsícem, ale už si stihl najít pár kamarádů, které vždy bavil svými strašidelnými historkami.

„Jo? A jak to můžeš vědět? Žádný starý příbuzný tu nemáš a 72 let tu, pokud vím, taky zrovna nežiješ.“ Ozvala se Eva.

Vojta se posměšně ušklíbl. „To možná ne, ale číst umím.“

„No je fakt, že mi děda kdysi vyprávěl o nějakých zmizelých dětech, ale přišlo mi, že mě chtěl jen vystrašit, abych se večer nikde netoulala.“, přisvědčila Lenka, „Každopádně nečekejte, že s váma polezu do nějaký pitomý jeskyně.“ Dodala a trhla hlavou, aby jí blondátá ofina nelezla do očí.

„No moment,“ probudil se Tomáš, „tady někdo něco takového navrhl? To abych si šel koupit tužkovky do baterky, protože já do toho rozhodně jdu!“

„Tady se zase někomu vytahují kšandy, co?“, utrousila Eva.

„Mně to nepřijde jako blbej nápad – aspoň uvidíme, jestli nám pan vyprávělek nekecá...“. Kubův žárlivý tón byl schovaný asi tak dobře jako špinavé prádlo pod kobercem. Než Vojta přišel do třídy, byl to on, koho všichni poslouchali a přítomnost konkurenta mu vyvrtávala v egu červí tunýlky.

„Fajn, já sem pro.“ S úsměvem přijal hozenou rukavici Vojtěch.

„Já taky.“ Řekla Eva a stočila pohled k Lence.

„No jo..., tak abych zase netrhala partu – jdu taky.“

„OK. Sejdeme se v neděli v 10 večer před vchodem do jeskyně, tam u jezera. Ne, aby někdo stepoval u tý skuliny u lesa.“ Ujal se Kuba velení.

„Jasný. A všichni si vezmeme do uzlíku pár buchet a suchý trenky.“

„Jasně. A ještě špunty do uší, abysme nemuseli poslouchat ty tvoje blbý kecy.“ Eva se ještě otráveně koukla na hubeného Toma a pak se všichni rozloučili a šli dlomů.

***

„Dýl už čekat nemůžeme.“, otočil se k ostatním Vojta. Už půl hodiny čekali na Evu před vchodem do jeskyně.

Vchod byl úzký a uvnitř bylo šero. Ztuchlý vzduch byl vlhký a zaplavoval jim nosní sliznice. Zpočátku neviděli nic jiného, než lesklý povrch zpocených stěn jeskyně, ale

i ten tma brzy pohltila. Postupovali hlouběji dovnitř a se zvětšující se temnotou rostlo ticho.

„Úúú! To je strašidelný!“, provokoval Tomáš Lenku a vmotal jí do vlasů kus pavučiny.

„Ježkovy voči nechmatej na mě!“

„Bud'zte zticha! Něco slyším.“ Řekl Kuba. Kolem proběhla krysa a bezpečně vklouzla do jedné ze skulin ve stěně.

Šli už asi hodinu. Beze slov pochodovali střídavě vedle sebe nebo v zástupu podle šířky jeskyně. Párkrát museli lézt dokonce po kolenou, aby se protáhli užšími soutěskami. Zvuky stereotypního kapání vody ze zavěšených stalaktitů narušovaly pouze, když došli na místo, kde se cesta dělila, aby se dohodli kudy dál. Vojtovi prostředí jeskyně dodávalo energii, a tak šel většinou pár kroků před ostatními.

***

... „Lézt oknem? To myslíš vážně?“ paní Lichá se tyčila nad zaraženou Evou, která stála v obývacím pokoji stále ještě v pláštěnce.

„Můžeš mi laskavě vysvětlit, kam si chtěla jít v půl desáté večer?“

Asi před pěti minutami zaslechla Evina matka ránu u dcery v pokoji. Když vešla dovnitř, uviděla kus jejího batůžku, jak se pomalu spouští s Evinými rameny ven z okna.

***

„Už mě to nebaví.“ Tomášovi došla dobrá nálada, a tak posledních patnáct minut znuděně trousil poznámky typu „Kdybych věděl, že tu bude vlhko jak v sauně, tak sem si vzal plavky.“ „Co tu vlastně hledáme, požíračce dětí?“ a „Svoz za příšerou by nebyl?“ „Nikdo tě nenutil, abys sem chodil. Pokud si ještě vzpomínám, byl to tvůj nápad!“ Lenka už začínala být unavená a bubnování kapek do pochodu ji trochu znervózňovalo. „To teda nebyl! Já jen řekl, že bych do toho šel.“ Zabuřcel Tomáš a zastavil se u rozcestí.

***

„A ta banda malejch sígrů, s kterejma se taháš? To za nima jsi šla, ne? Tak mě poslouvej. Přestaneš se s nima vídat, ve škole i mimo ni. Máš zaracha, mobil ti vrátím až za týden a zítra nejdeš do školy. Budeš se učit, vytržeš podlahu v celým baráku a žádný počítač! Ve třinácti už bys mohla konečně zjistit, že život není jenom sranda.“

Eva si zalezla do pokoje a chtělo se jí brečet. Nemohla jít s ostatními do jeskyně, ani jim dát vědět, že nedorazí. Chtěla vědět, kde jsou, co dělají, jestli něco našli... Ale bez počítače a bez mobilu to asi hned tak nezjistí.

***

„Ach jo... Neni tu ani signál... Co když jsme se ztratili? Co když jen chodíme do kola?“ Začínal pochybovat i Kuba.

„Neztratili. Ted' půjdem tou chodbou doleva.“ Zavelel Vojta, když se přiblížili k dalšímu rozcestí.

***

Půl třetí ráno. Eva myslí na kamarády a je jí smutno. Co když tam opravdu ty děti nějak mizí?
Ale ne... Vojta má jen moc bujnou fantazii...

***

„Mám toho pokrk! Kam jsme vlastně chtěli dojít? Bloudíme tu už snad půl století a žádná příšera tu není. Jdem domů.“ Kuba koukl na zničenou Lenku a na Tomáše, který už snad spal za chůze.

„Vydržte, už tam skoro jsme.“ Vojta byl stále svěží.

„Ale kde?“ zaprotetovala Lenka.

„A vůbec, ty to tu uvnitř znáš? Jak to, že nás tu vlastně celou dobu vodiš? Vždyť jsme ještě ani jednou nenarazili na žádnou slepou chodbu! To je divný, ne?“ Kuba cítil, jak se mu na pokožce rozsévají krupičky husí kůže, když pozoroval Vojtův bělostný úsměv zářící do temnoty.

„To máš pravdu. Je to divný.“

***

Konečně úterý! Eva ani nemohla dospat! Neměla šanci promluvit si s nikým z party a nemohla se dočkat, až jí vyličí celé to noční dobrodružství. Tak rychle do školy oblečená a připravená ještě nebyla. Když přišla do třídy, z jeskynních průzkumníků tam ještě nikdo nebyl. Ani po první hodině. Ptala se ostatních spolužáků, jestli neví, co s nimi je, ale nikdo o nich neměl žádné zprávy. Prý nebyli ve škole ani včera. Když po druhé hodině stále nikdo nepřicházel, vyšla na chodbu, aby se zeptala třídní učitelky, jestli o nich něco neví. Před kabinetem však narazila jen na houf zoufalých rodičů všech svých kamarádů. Tedy všech vlastně ne. Vojtovu maminku nikde neviděla. Ale tu vlastně neviděla ani nikdy předtím.

KONEC

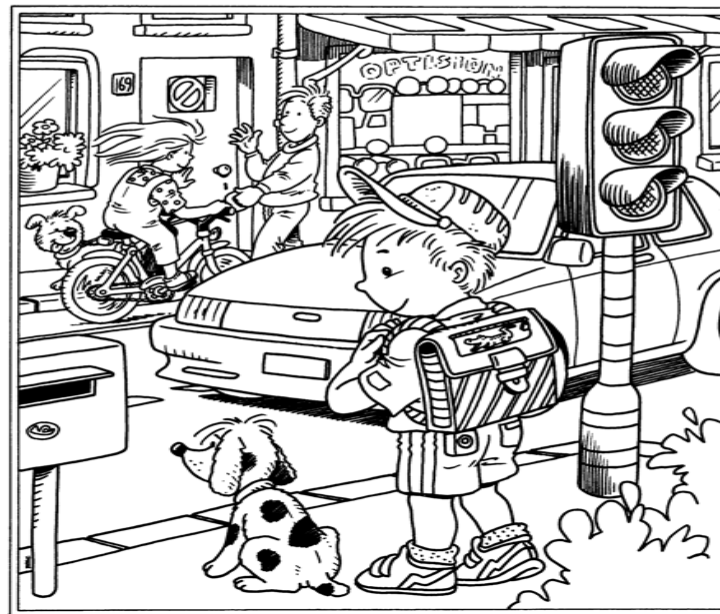
A na závěr pro Vás máme malou výzvu...

Pokud taky máte někde v šuplíkou schované nějaké své dílo, ať už povídku, básničku nebo něco úplně jiného, určite se nestyd'íte a zajděte k nám do septimy. Všechny Vaše příspěvky moc uvítáme a rádi je v dalším čísle otiskneme:)

A pro ty, co se ještě stále trochu stydí, máme ještě malou poznámku, pokud chcete zůstat v anonymitě, není to žádný problém... Ale rozmyslete si to, kdo by přece nechtěl mít svůj příspěvek ve školním časopise?:)

Hádanka

Pozorně se dívej a najdi na obrázku:

1	4				3	2
	9	6	3		1	
	8	4	7		6	
3			8	6	2	4
8			2	3	9	
5	2			4	6	8
	8	2	1		3	5
	1		2	5	7	8
	7	5	3		1	6

Řešení z minulého čísla:

Vězeň vytáhne jednu černou kuličku, nikomu ji neukáže a rychle ji spolkne. Tak nikdo nevidí, jakou má barvu. Vězeň pak navrhne, aby se podívali do pytlíku. V pytlíku je černá kulička. Pokud by tam prve byly černá a bílá (což král veřejnosti slíbil), musel vězeň vytáhnout bílou – život.